

Anna FIŠEROVÁ, *Rezidence Leopolda Viléma Kolovrat-Krakovského v Hrobech na přelomu 18. a 19. století ve světle dochovaných inventářů*, České Budějovice 2015 (= bakalářská práce, Historický ústav, Filozofická fakulta, Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích), 58 s. + nestr. přílohy.

Posudek oponenta bakalářské práce

Předkládaná bakalářská práce analyzuje dva německy psané inventární soupisy venkovského sídla hraběte Leopolda Viléma Kolovrat-Krakovského v jihočeských Hrobech sepsané v letech 1795 a 1803. Autorka tím navazuje na výzkumy hmotné kultury šlechtických sídel, které mají v českém prostředí bezmála stoletou tradici. Již v obsáhlém *Úvodu* prokázala, že zná a umí pracovat s relevantní českou literaturou ke zvolenému tématu, kterou vnímá v kontextu vývoje historického bádání o šlechtě v uplynulých desetiletích. Stranou její pozornosti nezůstaly ani práce o hmotné kultuře měšťanských domácností či poddanských usedlostí, i když ty pochopitelně stály spíše na okraji autorčina zájmu. Kromě rozhledu po literatuře je nutné ocenit také znalost moderních metodických přístupů k výzkumům vybavení a „řeči“ šlechtických sídel stejně jako snahu sl. Fišerové zabývat se hmotnou kulturou vybraného šlechtického sídla na přelomu 18. a 19. století, tedy obdobím, které sama v souvislosti s výzkumy každodenní kultury šlechtických sídel nazvala „bílým místem“ (s. 12).

Předkládaná bakalářská práce je logicky a přehledně členěna do tří částí. Po zmíněném *Úvodu* studentka věnovala pozornost dějinám hrobského statku stejně jako rodu Kolovratů, resp. Krakovských z Kolovrat (Kolovrat-Krakovských). V té souvislosti představila také politickou kariéru, rodinu i majetkové poměry Leopolda Viléma († 1809), od roku 1753 majitel statku Hroby.

Následující kapitola se zabývala interiéry šlechtických sídel v 18. a na počátku 19. století. V úvodním, spíše zobecňujícím výkladu o typologii, dispozici a vybavení různých typů šlechtických sídel si autorka vytvořila nezbytný kontext pro analýzu vybavení interiérů zámku v Hrobech, sepsanou na základě zmiňovaných inventářů. Studentka detailně popsala jeho dispozici, skládající se ze společenské, hostinné a soukromé části, aby následně věnovala pozornost vybavení jednotlivých pokojů. V závěrečné části předkládané bakalářské práce se zabývala nábytkem a nádobím, které zachytily studované prameny. Oceňuji, že její výklad není pouhým popisem zachycených předmětů, ale také snahou o interpretaci jejich funkce a podoby.

V souvislosti se snahou o interpretaci hmotné kultury hrobského sídla se studentka nemohla vyhnout ani otázce jeho využívání ze strany majitelů (s. 37, 41, 47). Dospěla přitom k závěru,

že Hroby sloužily patrně jako letní rezidence hraběte. Je tedy nutné se ptát, nakolik tato funkce sídla ovlivnila jeho hmotné vybavení. Druhá otázka, kterou uvedené konstatování evokuje, souvisí s užitím pojmu „rezidence“ v titulu i na více místech předkládané práce. Sám pojem „rezidence“ přitom není v práci explicitně vysvětlen a není tak zřejmé, zda jím autorka míní všechna šlechtická sídla nebo pouze sídla s některými atributy, jež mohly souviset právě s jejich využíváním. Na s. 37 se autorka zamýšlí nad přítomností některých liturgických předmětů z nedalekého farního kostela Nanebevzetí Panny Marie na zámku. Z toho je zřejmé, že prostory zámku sloužily jako jakýsi depozitář pro cennosti, jak ostatně opatrně naznačuje také autorka.

Předkládaná bakalářská práce Anny Fišerové představuje zajímavý příspěvek k hmotné kultuře šlechty na přelomu 18. a 19. století. K jejím kladům patří také kultivovaný a čtivý jazyk, kterým je psaná. Předkládanou bakalářskou práci Anny Fišerové proto rád doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnotit stupněm **v ý b o r n ě**.

Jindřichův Hradec, 26. srpen 2015

Doc. PhDr. Josef Hrdlička, Ph.D.